

บทที่ 2

การแปรรูปรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย

: กรณีศึกษาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

2.1 แนวคิดในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลลัพธ์ที่ก่อนหน้านี้ของรัฐบาลแต่ละประเทศที่มีต่อสถานะและสภาพการณ์และสภาพแวดล้อมของรัฐในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเวลาที่เป็นจุดกำเนิดของการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเป็นช่วงเวลาหลังจากที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกบอบช้ำและได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการถูกตุลาการลงโทษความไม่สงบครั้งที่หนึ่งที่ประเทศต่าง ๆ ต้องบูรณะพื้นฟูประเทศอย่างขนาดใหญ่ โดยที่ในช่วงเวลาดังกล่าวภาคเอกชนได้รับความเสียหายจากผลกระทบจากลงโทษ ไม่มีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นกิจกรรมที่พัฒนาโครงสร้างหลักขนาดใหญ่ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและความต้องการพื้นฟูประเทศอย่างรวดเร็ว บทบาทของรัฐซึ่งดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจผ่านทางรัฐวิสาหกิจจึงได้รับการยอมรับจากประชาชนทั่วไปอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ภายหลังการเร่งระดมทรัพยากรเพื่อบูรณะพื้นฟูประเทศมาระยะหนึ่ง เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว ภาคเอกชนเริ่มฟื้นตัวและเข้มแข็งขึ้นและเข้ามายืดหยุ่นสำหรับส่วนราชการเศรษฐกิจของประเทศ มีการร่วมทุน มีการจัดตั้งบริษัทข้ามชาติ มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานในภาคธุรกิจเอกชน ในขณะที่ภาครัฐได้ใช้เงินทุนไปเป็นจำนวนมากในการพื้นฟูประเทศ โดยเงินทุนดังกล่าวได้มาจากภารกู้เงินผ่านสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่สำคัญคือ ธนาคารโลก และองค์กรการการเงินระหว่างประเทศ ทำให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ เริ่มมีปัญหาภาวะทางการเงินเนื่องจากยังต้องมีภาระใช้จ่ายเงินเพื่อการพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ อีกนอกเหนือจากทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจที่ผ่านมาหลายประเทศมีปัญหาในเรื่องของประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป จึงเริ่มมีแนวคิดในเรื่องของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจขึ้น การกู้เงินของประเทศไทย ฯ จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในช่วงหลังลงสมความไม่สงบครั้งที่ 2 จึงได้มีการเพิ่มเงื่อนไขในการให้กู้ยืม โดยให้เพิ่มบทบาทของเอกชนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มากขึ้นนับแต่ปี ค.ศ.1950 เป็นต้นมา และได้พัฒนามาเป็นแนวคิดที่ชัดเจนในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เริ่มชัดเจนขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1980 จนปัจจุบัน

2.2 ความจำเป็นในการแปรรูปธุรกิจวิสาหกิจ

การเกิดการคงอยู่ของธุรกิจวิสาหกิจ เป็นนโยบายสาธารณะของรัฐบาลที่ปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์และสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับการแปรรูปธุรกิจวิสาหกิจเป็นการปรับนโยบายสาธารณะของรัฐบาลต่าง ๆ ทั่วโลกอีกด้วยเหตุผลและความจำเป็น ดังนี้⁴

1. การแปรรูปธุรกิจวิสาหกิจเป็นการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทำงานแนวคิดที่เคยมีมานั่นในหลักการและบทบาทของรัฐต่อสภาวะเศรษฐกิจสังคมหรือหลักสังคมนิยมมาเป็นหลักเสรีนิยมหรือทุนนิยม การเปลี่ยนแปลงลักษณะเหล่านี้อีกเกิดขึ้นในประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว

2. การแปรรูปในประเทศไทยกำลังพัฒนาเกิดจากความไม่มั่นใจในการวางแผนและการควบคุมการทำงานของรัฐบาลและฐานะการค้าลังของประเทศไทย รัฐบาลในประเทศไทยกำลังพัฒนาจึงต้องทบทวนบทบาทในเชิงเศรษฐกิจและการปรับปุ่งประสิทธิภาพของกิจกรรมภาคธุรกิจเสียใหม่

3. ประเทศไทยกำลังพัฒนามีภาระหนี้ต่อสถาบันการเงินระหว่างประเทศในขั้นนำเป็นห่วงสถาบันการเงินระหว่างประเทศในฐานะผู้ให้กู้จึงผลักดันการปรับโครงสร้างรายจ่ายและลดภาระทางการเงิน การคลัง ในกิจกรรมภาคธุรกิจ ทั้งนี้รวมถึงมาตรการแปรรูปธุรกิจด้วย

4. การแปรรูปเป็นผลจากการพัฒนาพัฒนาการดำเนินนโยบายของรัฐบาลต่าง ๆ ในอดีตซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารการเงินการคลังของประเทศไทย รัฐบาลมีรายรับไม่พอต่อรายจ่าย และไม่สามารถปรับตัวกิจกรรมของรัฐให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ได้จึงใช้มาตรการแปรรูปธุรกิจมาแก้ปัญหา

5. ความต้องการศินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความรวดเร็วในการให้บริการของผู้บริโภค ทำให้องค์กรของรัฐไม่สามารถตอบสนองได้ทัน จึงจำเป็นต้องหารูปแบบโครงสร้างองค์การและการดำเนินงานที่เหมาะสม และหาแหล่งที่มาของเงินทุนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

6. การกิจของรัฐบาลด้านต่าง ๆ ขยายตัวมากขึ้น ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่กระทบต่อฐานะการเงินการคลังของรัฐบาล รัฐไม่อาจรับภาระอื่นเพิ่มขึ้นในขณะเดียวกันต้องหาวิธีการปลดปล่อยภาระที่มีมาแต่เดิม ซึ่งเอกชนสามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีการแปรรูปหรือขายกิจกรรมของรัฐ

7. การแปรรูปธุรกิจวิสาหกิจเป็นการเปลี่ยนแปลงเหล่งเงินทุนจากภาคธุรกิจมาเป็นการระดมทุนจากภาคธุรกิจเอกชน โดยอาศัยกลไกของตลาดเงินและตลาดทุน สถาบันการเงินและภาระระดมเงินก้อนเข้ามาช่วย

⁴ พิพัฒน์ ไทยอารี, หลักการแปรรูปธุรกิจวิสาหกิจกับธุรกิจไทย, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531 หน้า 79-81.

2.3 ลักษณะสำคัญของการแปลงรูป

จากความจำเป็นที่รัฐจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปกิจการของรัฐดังกล่าวทำให้เกิดคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการในการแปลงรูปคือ⁵

1. การลดหย่อนผ่อนเกณฑ์ (Deregulation / Liberalization) หรือข้อบังคับที่มีมาแต่เดิมที่กำหนดให้กิจการเหล่านั้นดำเนินกิจการโดยรัฐเพียงฝ่ายเดียว มาเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการได้ด้วย

2. การไม่ประسังค์ให้กิจการนั้น ๆ เป็นของรัฐบาลอีกต่อไป (Denationalization) โดยมีจุดประสงค์จะมุ่งเน้นการแข่งขันในตลาด และ/หรือการเปลี่ยนสภาพความเป็นเจ้าของและไม่เป็นภาระแก่รัฐบาลอีกต่อไป

การแปลงรูปรัฐวิสาหกิจทั้ง 2 ลักษณะ กระทรวงการคลังได้วางรูปแบบในการแปลงรูปรัฐวิสาหกิจไว้จำนวน 7 รูปแบบคือ⁶

รูปแบบที่ 1 การทำสัญญาจ้างเอกชนให้บริหารงาน (Contract-Out)

การดำเนินการในรูปแบบนี้จะกำหนดระยะเวลาที่เอกชนสามารถดำเนินการและจ่ายค่าจ้างตามผลงานหรือเหมาจ่าย โดยเอกชนเพื่อให้ทำหน้าที่บริหารงานขณะที่รัฐยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สิน อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบริหารและรับภาระด้านการลงทุนโดยรัฐจะเลือกจ้างเหมาบริการที่มีราคาต่ำที่สุด รูปแบบนี้ถือเป็นการสร้างประสิทธิภาพให้กับรัฐ ลดค่าใช้จ่ายผูกพันในการจ้างลูกจ้างประจำ ลดการขยายตัวของราชการและการเพิ่มขึ้นของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ โดยสัญญาจ้างในรูปแบบนี้แบ่งออกได้เป็น 2 วิธี

วิธีที่ 1 การทำสัญญาจ้างเอกชนมาบริหารงานเฉพาะกิจกรรม (Contract Out) ในกิจกรรมที่ไม่มีความ слับซับซ้อน เช่น การจ้างเอกชนให้มาทำความสะอาด การจ้างเอกชนให้เข้ามาในงานการซ่อมบำรุง เช่น การท่าอากาศยาน ให้ให้มีการจัดระบบการเดินรถรับจ้างโดยให้เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการ

วิธีที่ 2 การทำสัญญาจ้างเอกชนให้มาบริหารงาน (Management Contract) โดยที่รัฐวิสาหกิจจะดำเนินการจ้างเอกชนมาเป็นผู้บริหาร และรัฐวิสาหกิจจะทำหน้าที่ในการเป็นผู้ควบคุมดูแลการบริหาร โดยวิธีการนี้จะดำเนินการคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของแต่ละรัฐวิสาหกิจ

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 81.

⁶ www.mof.go.th/spec/spec91.html

รูปแบบที่ 2 การทำสัญญาให้เอกชนเข้าดำเนินการ (Lease Contract)

การทำสัญญาให้เอกชนเข้าดำเนินการโดยส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาประมาณ 5 – 20 ปี โดยเอกชนเป็นผู้เข้าดำเนินการในโครงการของรัฐ และจ่ายเงินให้รัฐบาลตามสัดส่วนที่ทำสัญญา ระหว่างกัน โดยรัฐยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สินและกำหนดอัตราค่าบริการและค่าค้ำประกันการลงทุน และกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ใดไม่ปฏิบัติตามสัญญา สถานะของเอกชนมีหน้าที่ด้านการจัดการดำเนินงาน และการลงทุน ดังนั้น รายได้และกำไรของเอกชนขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารงานทางการตลาด ของเอกชนเอง

รูปแบบที่ 3 การให้สัมปทานภาคเอกชน (Concession)

เป็นการทำสัญญาที่รัฐให้สิทธิให้เอกชนเป็นผู้รับผิดชอบด้านการลงทุนการจัดการ และการปฏิบัติงานในทรัพย์สินที่รัฐให้สัมปทานเต็มที่ แต่เพื่อทดแทนด้วยสัมปทานต้องโอนทรัพย์สินเหล่านั้นโอนกลับเป็นทรัพย์สินของรัฐทันที แต่เอกชนยังคงได้รับสิทธิในการบริหารงานโครงการนั้นต่อไป โดยจะมีกำหนดระยะเวลาประมาณ 20-30 ปี

ทั้งนี้เอกชนจะได้รับค่าตอบแทนการให้บริการจากประชาชนผู้ใช้บริการโดยตรง ขณะที่รัฐจะเก็บค่าสิทธิหรือส่วนแบ่งตามที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาการให้สัมปทาน ซึ่งหากคุณภาพการบริการไม่ดีหรือไม่เป็นไปตามที่ตกลงไว้ รัฐมีสิทธิยกเลิกสัญญาได้ รูปแบบการให้สัมปทานนี้รวมถึงวิธีการ BOOT (Build Operate Own Transfer) BOT (Build Operate Transfer) และ BTO (Build Transfer Operate)

รูปแบบที่ 4 การกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (Divestiture)

แบ่งเป็น 3 วิธีการได้แก่

วิธีที่ 1 ลดสัดส่วนการถือหุ้นภาครัฐลงบางส่วนแต่ไม่เกินร้อยละ 50 วิธีการนี้เป็นการนำหุ้นเพิ่มทุนหรือแบ่งขายหุ้นตามกฎหมายของรัฐวิสาหกิจออกขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งมีผลทำให้กิจการรัฐวิสาหกิจนั้นยังคงสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่

วิธีที่ 2 การลดสัดส่วนของผู้ถือหุ้นของภาครัฐลงเกินร้อยละ 51 มีผลให้พ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจ

วิธีที่ 3 การจัดตั้งบริษัทย่อยหรือบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินกิจกรรมแทน (Subsidiary Company) วิธีนี้เป็นรูปแบบซึ่งรัฐวิสาหกิจจะต้องตั้งบริษัทย่อยขึ้นใหม่เพื่อดำเนินงานแทน แล้วดำเนินการเพิ่มทุนในบริษัทย่อยหรือกระจายหุ้นเดิมด้วยการนำเข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 51 โดยที่บริษัทย่อยนี้จะมีการดำเนินงานในรูปแบบเอกชน เต็มที่ภายหลังการเข้าไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

· รูปแบบที่ 5 การร่วมลงทุนกับภาคเอกชน (Joint-Venture)

วิธีที่ 1 รัฐวิสาหกิจร่วมลงทุนกับภาคเอกชนโดยจะมีการจัดตั้งบริษัทขึ้นดำเนินการ บางกิจกรรมที่เคยทำอยู่และบริษัทเอกชนจะเป็นผู้บริหารงานในกิจการนั้น วิธีนี้จะเป็นวิธีการที่รัฐวิสาหกิจสามารถลดภาระก่อหนี้และยังสามารถได้ประโยชน์จากการทางด้านเทคโนโลยี การตลาด การจัดการมาจากการเอกชน วิธีนี้บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่จะต้องให้พันจากการเป็นรัฐวิสาหกิจเพื่อให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานไม่ติดอยู่กับภาระเบ็ดเตล็ดของทางราชการ

วิธีที่ 2 รัฐวิสาหกิจประเมินทรัพย์สินของตนแล้วนำไปลงทุนกับภาคเอกชน ซึ่งกิจการในรูปแบบจะมีเหตุผลว่าเป็นกิจการที่ภาคเอกชนทำได้ดีอยู่แล้ว หรือมีการแข่งขันสูงและหลังจากนั้นการถือหุ้นของภาครัฐจะไม่เกินร้อยละ 49 โดยจะมีผลทำให้พันสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจและสามารถดำเนินการในขั้นตอนการต่าง ๆ ให้มีความรวดเร็วมีประสิทธิภาพ

รูปแบบที่ 6 การให้เอกชนลงทุนดำเนินการแต่รัฐรับซื้อผลผลิต หรือวิธีการ Build-Own Operate (BOO)

โดยเปิดโอกาสให้เอกชนประเมินแข่งขันเพื่อดำเนินกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรูปแบบนี้รัฐจะสนับสนุนให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในกิจกรรมนั้น โดยรัฐจะไม่ดำเนินกิจกรรมนั้นเพื่อลดภาระการลงทุนของรัฐ และเมื่อเอกชนดำเนินการแล้ว รัฐจะเป็นผู้รับซื้อผลผลิตจากภาคเอกชนนั้น

รูปแบบที่ 7 การจำหน่ายจ่ายโอนและยุบเลิกกิจการ (Trade Sale and Liquidation)

กิจการของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่หมดความจำเป็นในการดำเนินการ และภาคเอกชนสามารถดำเนินการได้ดีกว่า รัฐจะเลือกวิธีการยุบเลิกและจำหน่ายจ่ายโอนกิจการในการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนซึ่งรัฐ โดยคงจะรู้สึกว่าจะมีต้นที่ให้ยุบเลิกกิจการรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะจำหน่ายจ่ายโอนกิจการได้หลังจากที่ได้ดำเนินการชำระหนี้ไป เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถดำเนินการนั้นแล้วทำการยุบเลิกรัฐวิสาหกิจ

2.4 แนวคิดและความเป็นมาในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย

รัฐบาลไทยมีแนวคิดในการสนับสนุนให้เอกชนดำเนินธุรกิจและลดบทบาทในการประกอบธุรกิจของหน่วยงานของรัฐลงนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2504 เป็นต้นมา โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504 – 2509) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510 – 2514) ได้มีเนื้อหาสำคัญที่กล่าวถึงแนวคิด แนวโน้มนโยบายของรัฐต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐไว้ว่ารัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่เพื่อแข่งขันกับเอกชน นอกเหนือไปยังได้ระบุลักษณะของกิจการที่แผนพัฒนาฯ ในช่วงนี้กำหนดไว้ซึ่งอยู่ในขอบข่ายนโยบาย

การแปรรูปรัฐวิสาหกิจคือ กิจการประเภทอุตสาหกรรมและกิจการประมงพาณิชยกรรม โดยมี หลักการว่าจะไม่ขยายการลงทุนไปในทางที่จะเป็นการแข่งขันกับเอกชน ดังนั้นหากเป็นกิจการ อุตสาหกรรมแล้วก็จะเปิดโอกาสให้มีการร่วมทุนหรือขายให้กับเอกชนไป ส่วนในกรณีที่เป็นกิจการ ด้านการพาณิชย์ก็จะยึดหลักการค้าแบบเสรีให้เอกชนดำเนินการได้

แนวคิดในการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแปรรูป รัฐวิสาหกิจได้สะท้อนผ่านทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่อ ๆ มาทุกฉบับอย่าง ต่อเนื่อง และเริ่มนิมิตความชัดเจนขึ้น โดยในแผนพัฒนาฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 – 2529) ได้ระบุถึง ความจำเป็นที่รัฐจะสนับสนุนโครงการทางเศรษฐกิจที่ใช้เงินลงทุนมากในช่วงแรก และมีผล ตอบแทนทางเศรษฐกิจดีขึ้นแล้ว จะแปรสภาพให้แก่เอกชนต่อไป มีการยุบเลิกรัฐวิสาหกิจที่ไม่ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้กำหนดกรอบนโยบายในการร่วมทุนระหว่างรัฐ กับเอกชนไว้ด้วย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530 – 2534) มีการกล่าวถึง แนวคิดในการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจในเรื่อง การลดภาระภาระจากต่างประเทศ การลด ภาระขาดทุนของรัฐวิสาหกิจ การลดเงินอุดหนุนจากภาครัฐ การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของรัฐวิสาหกิจและการสนับสนุนตลาดทุนให้แข็งแกร่ง

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 – 2539) ได้นำการ ปรับปรุงระบบการบริหารและโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจให้องค์กรคล่องตัวและบริหารงานเชิงธุรกิจ มากขึ้น และในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ซึ่ง เป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยประสบภัยติดทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ทำให้ต้องลดค่าเงินบาทใน เดือนกรกฎาคม 2540 รัฐบาลไทยมีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากกองทุน การเงินระหว่างประเทศ (IMF) ทำให้การแปรรูปรัฐวิสาหกิจยิ่งเพิ่มความสำคัญและความจำเป็น มากยิ่งขึ้น

รัฐบาลไทยได้แสดงจุดยืนและท่าทีที่ชัดเจนในหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ 1 กับกอง ทุนการเงินระหว่างประเทศว่ารัฐบาลมีเป้าหมายในระยะปานกลางที่จะเพิ่มบทบาทภาคเอกชนใน กิจการรัฐวิสาหกิจที่มีความสำคัญ และยังจะพิจารณาบทวนปรับปรุงกรอบกฎหมายที่จะ อนุญาตให้เอกชนเข้าร่วมลงทุน รวมทั้งการเตรียมการตรวจสอบรายบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจเพื่อใช้ เป็นเครื่องมือในการแปรรูป ทั้งนี้ข้อตกลงที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจยังคงเป็นเจตจำนงของรัฐบาลที่ จะดำเนินการให้บรรลุตั้งแต่ปีงบประมาณต่อไป ภายใต้เงื่อนไขที่ดีที่สุด

· วัดถุประสงค์ในการแปรรูปธุรกิจของรัฐบาลที่แสดงต่อ IMF คือ⁷

1. เพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการพัฒนารัฐวิสาหกิจ
2. ลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ
3. ลดภาระหนี้สาธารณะ
4. สร้างเสริมศักยภาพการแข่งขัน
5. สนับสนุนให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
6. ให้ความมั่นใจเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่ดีแก่พนักงาน

นอกจากนี้รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ (กนร.) เพื่อกำหนดทิศทางการแปรรูปธุรกิจและได้มีการจัดทำแผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจชั้น โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้ออกมติเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2541 นับเป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่มีแผนงานการแปรรูปธุรกิจที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม เป็นระบบและครอบคลุมรัฐวิสาหกิจทุกสาขา ซึ่งคณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ (กนร.) ซึ่งมีนายศุภชัย พานิชภักดี เป็นประธาน ให้กล่าวถึงแนวคิดในการจัดทำแผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจว่าเป็นแผนงานในระดับแนวความคิด เกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาและปรับโครงสร้างรัฐวิสาหกิจ ในทุกสาขาอย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรากเบื้องต้นในระยะยาว เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการขั้นพื้นฐานต่อประชาชน⁸

คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจยังเชื่อว่าการแปรรูปธุรกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยและสามารถแก้ไขข้อจำกัดในเรื่องดังต่อไปนี้ได้คือ⁹

- ความสามารถในการให้เงินสนับสนุนรัฐวิสาหกิจต่อไป
- ความสามารถในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทย
- ความสามารถในการดึงดูดเงินลงทุน ความรู้ด้านการจัดการและเทคโนโลยีจากภาคเอกชนหรือนักลงทุนต่างประเทศ
- ความสามารถในการลดภาระหนี้สินของรัฐบาล
- สร้างความมั่นสำหรับประเทศไทย ตลาดทุนไทยและบริษัทเอกชนไทย

⁷ คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ, แผนแม่บทการแปรรูปธุรกิจ, 2541 หน้า 7.

⁸ คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ, บันทึกจากประชุมคณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจถึงเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี เรื่องแผนแม่บทการแปรรูปธุรกิจ, 25 สิงหาคม 2541.

⁹ คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ, แผนแม่บทการแปรรูปธุรกิจ, หน้า 6

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในรัฐวิสาหกิจของประเทศไทยที่รับผิดชอบในด้านการพัฒนา ก็ได้รับการระบุไว้ในแผนแม่บทการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจด้วย ซึ่งจะได้กล่าวถึงในส่วนต่อไป

2.5 การดำเนินการของ กฟผ. ในเรื่องการแปรรูป

สำนักงานแผนวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้สรุปการดำเนินการแปรรูป กฟผ. ที่ผ่านมาไว้ดังนี้¹⁰

คณะกรรมการตีความต่อวันที่ 12 กันยายน 2535 กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 4 ขั้นตอน คือ ปรับ กฟผ. เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดี ปรับโครงสร้างหน่วยธุรกิจ เป้าหมายเปลี่ยน กฟผ. เป็นบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชน และเพิ่มทุนกระจาดหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยใช้เวลาดำเนินการ 5 ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2535 ถึงปีงบประมาณ 2539 ซึ่งการดำเนินงานตามขั้นตอนดังกล่าวล่าช้ากว่ากำหนด กอปรกับ กฟผ. ต้องใช้เวลาเตรียมความพร้อมในการเป็นธุรกิจ จึงได้ขอทบทวนมติคณะกรรมการตีความรัฐมนตรีเพื่อเลื่อนระยะเวลาในการเป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) จดทะเบียน และกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ จากปีงบประมาณ 2539 เป็นปีงบประมาณ 2541 โดยขอจัดตั้งบริษัทย่อยที่จำเป็นต้องรวมหุ้นหรือขยายงานเป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) ทยอยจดทะเบียน และกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ เมื่อมีความพร้อมหรือก่อนปีงบประมาณ 2541 แทนการจัดตั้ง กฟผ. เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน)

เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2539 คณะกรรมการตีความต่ออนุมัติแนวทางในการปรับโครงสร้างและการแปรรูปกิจการไฟฟ้าของประเทศไทย โดยการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ โครงสร้างกิจการไฟฟ้าระยะยาวย (2543 – 2548 เป็นต้นไป) และโครงสร้างกิจการไฟฟ้าระยะปานกลาง (2539 – 2542) รวมทั้งได้มีมติอนุมัติขั้นตอนการดำเนินงานของ กฟผ. 3 ระยะ คือ การปรับโครงสร้างเพื่อการบริหารแบบธุรกิจ การจัดตั้งบริษัทจำกัด และการจัดตั้งบริษัทจำกัด (มหาชน) จดทะเบียนและกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ในการนี้ กฟผ. ได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาศึกษาวิธีการจัดตั้งบริษัทย่อยและกำหนดแนวทางการรวมหุ้น โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาเบื้องต้นในการจัดโครงสร้างหน่วยธุรกิจผลิตไฟฟ้าเป็นบริษัทจำกัด ว่าควรจะเป็นบริษัทเดียวหรือหลายบริษัท รวมทั้งการจัดโครงสร้างหน่วยธุรกิจอื่น ๆ และระยะที่ 2 เพื่อศึกษารายละเอียดของผลการศึกษา

¹⁰ สำนักงานแผนวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, สรุปผลการดำเนินงานเรื่อง การปรับรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, กันยายน 2541.

ระยะที่ 1 รวมทั้งการจัดตั้งบริษัทย่อยและแนวทางการระดมทุน ผลการศึกษาปรากฏว่าบริษัทที่ปรึกษาเสนอจัดตั้งบริษัทย่อยของ กฟผ. 10 บริษัทคือ บริษัทผลิตไฟฟ้า 3 บริษัท บริษัทนำรุ่นรักษา บริษัทวิศวกรรมและบริหารงานก่อสร้าง และบริษัทบริการส่วนกลาง 5 บริษัท

เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับเปลี่ยนไปสู่โครงสร้างกิจการไฟฟาระยะปานกลาง กฟผ. ได้ปรับโครงสร้างการบริหารภายในองค์กร โดยแบ่งเป็นหน่วยธุรกิจ 6 หน่วย และหน่วยปฏิบัติการ 5 หน่วย และได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรอีก เมื่อเดือนตุลาคม 2540 โดยแบ่งเป็นหน่วยธุรกิจ 6 หน่วยคือ ธุรกิจผลิตไฟฟ้า 1 ธุรกิจวิศวกรรม ธุรกิจนำรุ่นรักษา ธุรกิจเหมือง และธุรกิจระบบส่ง และหน่วยปฏิบัติการ 6 หน่วย คือ นโยบายและแผน บัญชีและการเงิน บริหาร โรงไฟฟ้าพลังน้ำ ก่อสร้าง และสำนักงานการจัดการด้านการใช้ไฟฟ้า

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2540 คณะกรรมการบริหารได้มีมติเรื่องแนวทางการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในธุรกิจ โดยจำแนก กฟผ. อยู่ในกลุ่มที่ให้คงสภาพการเป็นธุรกิจ เนื่องจากยังมีความจำเป็นที่ต้องเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนนโยบายของรัฐ แต่ให้เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการให้บริการโดยการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน และกำหนดแนวทางให้ กฟผ. เร่งจัดตั้งบริษัทย่อยโดยแยกโรงงานผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. ออกเป็น 3-4 บริษัท และเปลี่ยนสถานะเป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) ห祐ยจดทะเบียนและกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งเพิ่มบทบาทในการลงทุนโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ ๆ ในรูปแบบ BOO/BOT และให้จัดทำแผนปฏิบัติการการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรายละเอียดให้แล้วเสร็จ เสนอคณะกรรมการกำกับนโยบายการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในธุรกิจ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารมีมติ

ในระหว่างการดำเนินการดังกล่าว ได้มีบันทึกข้อตกลงระหว่างรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล กฟผ. (นายรักเกียรติ สุชอนะ) ในฐานะผู้แทนฝ่ายรัฐบาล และผู้แทนสมาคมพนักงานธุรกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (สพร.กฟผ.) เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2540 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการแปลงรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล และผู้แทนฝ่าย สพร.กฟผ. เพื่อดำเนินการศึกษาแนวทางการแปลงรูป กฟผ. โดยวิธีอื่นให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี ซึ่งในการประชุมครั้งสุดท้าย ที่ประชุมให้มอบหมายให้ฝ่ายบริหาร กฟผ. และ ฝ่าย สพร.กฟผ. หารือร่วมกันเป็นการภายในเพื่อให้ได้ข้อมูลก่อนแล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการศึกษาฯต่อไป แต่เนื่องจากมีการเปลี่ยนรัฐบาลเมื่อเดือนพฤษภาคม 2540 มีผลให้สถานภาพของคณะกรรมการฯสิ้นสุดลง กฟผ. จึงได้จัดทำหนังสือขอคง

สภาพของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล กฟผ. (นายสาวิตศ์ พิชิวัฒ) ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพิจารณา

ฝ่ายบริหาร กฟผ. ในระดับผู้ช่วยผู้ว่าการเรื่องไปได้จัดสัมมนาเมื่อวันที่ 9-10 ธันวาคม 2540 เพื่อพิจารณาแนวทางการเปลี่ยนแปลงให้เข้าสู่บุคลากร ระยะที่ 1 จัดตั้ง กฟผ. เป็นบริษัทจำกัด โดยกระทรวงการคลังถือหุ้น 100 % และระดมทุนตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน 30 % ระยะที่ 2 นำโรงไฟฟ้าใหม่ไปจัดตั้งเป็นบริษัทและระดมทุนโดย กฟผ. ถือหุ้นบริษัทใหม่ต่ำกว่า 50 % และระยะที่ 3 ทยอยจัดตั้งบริษัทย่อยและระดมทุนตามความจำเป็น

ต่อมาคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2541 ได้มีมติเห็นชอบ หนังสือแสดงเจตจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 3 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ กฟผ. คือ กฟผ. จะขายหุ้นในบริษัทผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) และ Power Gen II ในปี 2541 สำหรับในระยะยาว แยกการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็น 2 ส่วน คือบริษัทผลิตไฟฟ้าและบริษัทสายส่งไฟฟ้า ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ จะได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นบริษัทเอกชนในที่สุด รวมทั้งคณะกรรมการต่อให้ความเห็นชอบในหลักการของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542

ในส่วนของการขายหุ้นในบริษัทผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) นั้น กฟผ. ได้ลดสัดส่วนการถือหุ้นจากที่ถืออยู่อย่างละ 39.96 ของจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแล้วทั้งหมด รวมทั้งหุ้นที่สำรองเพื่อการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrants) ของบริษัทผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) ลงเหลือร้อยละ 25.24 โดยขายให้กับบริษัท CLP Power Projects (Thailand) Limited สำหรับเงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้นนั้น ร้อยละ 90 ของรายได้สุทธิจะนำไปใช้ในการลงทุนของ กฟผ. ในอนาคตแทนการใช้เงินกู้ และร้อยละ 10 ของรายได้สุทธิใช้สำหรับจัดตั้งกองทุนบริหารทรัพยากรบุคคล แล้วนำไปใช้ในโครงการพนักงานลาออกจากงานด้วยความยินดีทั้งสองฝ่าย

เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2541 ฝ่ายบริหารได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาแนวทางการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งเพื่อแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินของ กฟผ. อันเนื่องมาจากสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ผลการสัมมนาสรุปได้ว่า ขั้นตอนที่ 1 แปรสภาพ กฟผ. เป็นบริษัทจำกัด โดยกระทรวงการคลังถือหุ้น 100 % เมื่อ พ.ร.บ. ทุนรัฐวิสาหกิจมีผลใช้บังคับ จัดตั้งบริษัทย่อยผลิตไฟฟ้าของโครงการโรงไฟฟ้าใหม่ที่จะดำเนินการตามแผน เพื่อระดมทุนจากภาคเอกชน ขั้นตอนที่ 3 จัดตั้งหน่วยธุรกิจที่อยู่ในโครงสร้าง กฟผ. ปัจจุบันเป็นบริษัทย่อยภายใต้บริษัท กฟผ. จำกัด โดยบริษัท กฟผ. จำกัดถือหุ้น 100 % และระดมทุนในส่วนของบริษัทย่อยจากภาคเอกชน เมื่อถึงเวลาอันสมควร (แนวทางนี้ได้

นำเสนอด้วยคณะกรรมการการประสานการดำเนินงานในอนาคตของการไฟฟ้า ซึ่งมีเลขที่การคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นประธาน และได้รับความเห็นชอบในหลักการ เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2541) และเพื่อให้แนวทางการแปรรูปเป็นที่ยอมรับกันทุกฝ่าย จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมขึ้น 1 คณะกรรมการด้วยผู้แทนฝ่ายบริหารและผู้แทน สพ.กฟผ. ฝ่ายละ 10 คน เพื่อพิจารณาแนวทางการแปรรูปที่เหมาะสมร่วมกัน

เพื่อให้สามารถที่จะระดมเงินทุนได้มากพอที่จะแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินของ กฟผ. ได้ในระยะ 2 ปี หรือมากกว่า จึงได้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแปรรูปใหม่ แนวทางใหม่จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : กฟผ. ยังคงสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ โดยจัดตั้งบริษัทย่อยโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมราชบูรี ชุดที่ 1-3 แล้วระดมทุนจากภาคเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 : แปลงสภาพ กฟผ. เป็นบริษัทจำกัด โดยกระทรวงการคลังถือหุ้น 100 % เมื่อ พ.ร.บ.ทุนรัฐวิสาหกิจมีผลใช้บังคับ โดยอาจจะมีการจัดตั้งโรงไฟฟ้าใหม่เป็นบริษัทย่อย แล้วระดมทุนจากภาคเอกชน

ขั้นตอนที่ 3 : แปลงสภาพหน่วยธุรกิจแต่ละหน่วยให้เป็นบริษัทย่อยของบริษัท กฟผ. จำกัด โดยบริษัท กฟผ. จำกัดถือหุ้น 100 % แล้วระดมทุนจากภาคเอกชนในเวลาที่เหมาะสม

อนึ่ง แนวทางนี้ยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้เกี่ยวข้อง

แนวทางการแปรรูปโรงไฟฟ้าราชบูรี

กฟผ. ได้ว่าจ้างบริษัท Dresdner Kleinwort Benson จำกัด บริษัท Lehman Brothers จำกัด และบริษัท SCB Security จำกัด ศึกษาแนวทางการแปรรูปโรงไฟฟ้าราชบูรี

ในเบื้องต้นบริษัทที่ปรึกษาเสนอให้จัดตั้งบริษัทไฟฟ้า 2 (Holding Company) 1 บริษัท และบริษัทในเครือ (Operating Company) 2 บริษัทคือ บริษัทโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมราชบูรี (CCGT1-3) และบริษัทโรงไฟฟ้าพลังความร้อนราชบูรี (Thermal 1-2) โดยจะระดมทุนจากโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมก่อน

ในการระดมทุนของบริษัทผลิตไฟฟ้า 2 จะมีการนำบริษัทฯเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยระยะแรก กฟผ. ถือหุ้นร้อยละ 100 หลังจากนั้น ทยอยลดสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทฯลงเหลือไม่เกินร้อยละ 49 แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 โดยการเพิ่มทุนและกระจายหุ้นสำหรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นในบริษัท Operating Company แต่ละบริษัทนั้น บริษัทผลิตไฟฟ้า 2 จะ

ถือหุ้นร้อยละ 75 กพพ. ถือหุ้นร้อยละ 25 (ในระยะแรก) หลังจากนั้น กพพ. จะดำเนินการขายหุ้นให้กับนักลงทุนเฉพาะราย

อย่างไรก็ตามต่อมารัฐบาลได้อนุมัติแผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจสุขภาพ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดหลักในการปฏิรูปหรือแปลงธุรกิจสุขภาพทั้งระบบ รวมทั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ด้วย การดำเนินการแปลง กพพ. จึงต้องดำเนินการตามกรอบแนวทางของแผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจสุขภาพทั้งหมด โดยมีคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.) ในฐานะเลขานุการ กพช. เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการแปลงธุรกิจสุขภาพ

2.6 แผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจสุขภาพทางหลักของรัฐบาลในการแปลง กพพ.

2.6.1 เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลง ธุรกิจสุขภาพ

แม้ว่ารัฐบาลจะเรียกว่า “แผนแม่บทการปฏิรูปธุรกิจสุขภาพ” โดยกำหนดเป้าหมายไว้ว่าเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เพื่อให้บริษัทของไทยสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพในราคาน้ำหนึ่งเดียว ตามแต่ภายในรายละเอียดของแผนแม่บทฯ ได้มีการกล่าวถึงและให้ความหมายของการแปลงธุรกิจสุขภาพให้ต่อจากหัวข้อเป้าหมายของแผนแม่บทฯ โดยได้กล่าวว่า การแปลงธุรกิจสุขภาพ หมายถึง มาตรการต่าง ๆ ในการเพิ่มบทบาทของเอกชนที่รัฐวิสาหกิจดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน การแปลงธุรกิจสุขภาพหมายรวมถึงการลดสัดสวนภาคครึ่งในกิจการธุรกิจหรือสินทรัพย์ที่รัฐเป็นเจ้าของ (การโอนความเป็นเจ้าของ) การให้สัมปทาน การร่วมทุน การทำสัญญาว่าจ้างบริหาร การให้เช่า การว่าจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน การทำสัญญากับภาคเอกชนในการให้บริการ การผ่อนคลายภาระเบี้ยบเพื่อเพิ่มการแข่งขัน การจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลและการส่งเสริมให้มีการแข่งขันจากคู่แข่งขันรายใหม่¹¹

ทั้งนี้ ได้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ ผลตอบแทนที่จะได้รับและวิธีการดำเนินการในการแปลงธุรกิจสุขภาพของแผนแม่บทฯไว้ดังนี้¹²

¹¹ คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านธุรกิจสุขภาพ, แผนแม่บทการแปลงธุรกิจสุขภาพ, หน้า 10.

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 11-12

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ ผลตอบแทนและวิธีการดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ	วิธีดำเนินการ
วัตถุประสงค์เฉพาะของการแปรรูป รัฐวิสาหกิจ :	รัฐจะทำการกำกับดูแลกระบวนการ แปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อให้มั่นใจว่า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจจะก่อให้เกิด ประโยชน์และได้รับผลตอบแทน ตามที่คาดหวังไว้ดังต่อไปนี้	การแปรรูปรัฐวิสาหกิจมีผลทำให้ เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นและเป็น พื้นฐานเพื่อร่วงรับการเจริญเติบโต อย่างต่อเนื่องในยุคโลกาภิวัฒน์ ซึ่ง ในโครงการนี้มีประเด็นหลักสำคัญ ทั้งสิ้น 6 ประการ
วัตถุประสงค์ด้านโครงสร้าง	ผลตอบแทนด้านโครงสร้าง	<ol style="list-style-type: none"> การปฏิรูปกฎหมาย : การสนับสนุนกฎหมายเพื่อให้ภาค เอกชนเข้ามาแข่งขันในสาขา ธุรกิจ ซึ่งสามารถวัดผลได้โดย การลดลงของต้นทุนการผลิต กับ/หรือ ราคาของบริการ การปรับปรุงด้านคุณภาพของ การบริการ รวมถึงทางเลือก ของการบริการสำหรับ ผู้บริโภค การขยายการลงทุนด้านโครง สร้างพื้นฐาน ให้เสร็จสมบูรณ์ การนำมารถยานในการบริการที่มีมูล ค่าเพิ่มขึ้นและสามารถนำ เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึง ระบบการบริหารการจัดการที่ ดีมาสู่ประเทศไทยได้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) วัตถุประสงค์ ผลตอบแทนและวิธีการดำเนินการประชุมรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ	วิธีดำเนินการ
2. วัตถุประสงค์ด้านการเงิน มีดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ลดภาระด้านการเงินของรัฐ (การให้เงินอุดหนุน การถูก การค้าประกันเงินกู้ฯลฯ) จัดหาเงินทุนสำหรับการลงทุน ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น กระตุ้นและพัฒนาตลาดทุน ของประเทศไทย 	ผลตอบแทนด้านการเงิน <ol style="list-style-type: none"> ลดภาระให้เงินอุดหนุนรัฐ วิสาหกิจ ลดภาระค่าประกันหนี้ให้แก่รัฐ วิสาหกิจ ให้เงินทุนจากภาคเอกชน สำหรับการลงทุนในบริการ โครงสร้างขึ้นเนื่องฐานที่จำเป็น นำรายได้จากการขายรัฐ วิสาหกิจไปใช้ในการลงทุนเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ แก่ตลาดทุนของประเทศไทย เสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อ ภาคเศรษฐกิจการเงินและ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย 	3. การลดบทบาทของรัฐ : โดยการ โอน การขาย การให้เช่า ทั้งสินทรัพย์และการดำเนินการให้แก่ภาค เอกชน
วัตถุประสงค์ด้านสังคม มีดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการสร้างโอกาสในการ สร้างงานใหม่ และดึงดูนแก่ ประชาชน จัดเตรียมทรัพยากรสำหรับ การบริการแก่สังคม การฝึก อบรม และการขยายการ ศึกษา ขยายขอบเขตการบริการที่มี คุณภาพ ณ ราคาที่เหมาะสม ให้แก่ประชาชน 	ผลตอบแทนด้านสังคม <ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุงและขยายการให้ บริการ สร้างโอกาสการจ้างงาน ศักยภาพในการลงทุน ในด้าน บริการสังคมและสาธารณชน ของรัฐบาลสูงขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> การเข้าประชุมกับการของ ผู้ประกอบการรายใหม่ ส่งเสริมการเพิ่มบทบาทภาค เอกชนในสาขาที่รัฐเคยมี บทบาทสำคัญ เพื่อก่อให้เกิด ประสิทธิภาพและความ โปร่งใส การนำวิธีปฏิบัติตามมาตรฐาน สถาบันที่ดีมาใช้ใน รัฐวิสาหกิจที่จะคงสภาพ ความเป็นรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) วัตถุประสงค์ ผลตอบแทนและวิธีการดำเนินการเพรรูปรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ	วิธีดำเนินการ
		6. การกำกับและวัดผลการดำเนินงาน : สำนับโครงการปฏิรูป และดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจและรัฐวิสาหกิจที่แปรรูปแล้ว ระบบการวัดผลการดำเนินงาน สำหรับรัฐวิสาหกิจจะเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่ชัดเจนให้แก่สาธารณะ

นอกจากนี้ยังได้กำหนดบทบาทของผู้เกี่ยวข้องในการเพรรูปรัฐวิสาหกิจไว้ดังนี้¹³

ตารางที่ 2.2 บทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการเพรรูปรัฐวิสาหกิจ

หน่วยงาน/บุคคล	บทบาทและความรับผิดชอบ
รัฐวิสาหกิจ	จัดทำและเสนอแผนงานในการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและกลยุทธ์ของแต่ละสาขา
กระทรวงเจ้าสังกัด	1. กำหนดทิศทางของนโยบายและดูแลนโยบายการเพรรูปรัฐวิสาหกิจ 2. ทบทวนและอนุมัติแผนการเพรรูปของแต่ละรัฐวิสาหกิจ
คณะกรรมการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ	1. พิจารณาบททวนแผนการเพรรูปรัฐวิสาหกิจ ที่กระทรวงเจ้าสังกัด เสนอเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และวัตถุประสงค์การเพรรูปรัฐวิสาหกิจโดยรวม 2. อนุมัติหรือขอแก้ไขแผนการเพรรูปรัฐวิสาหกิจ 3. เสนอแผนการเพรรูปต่อรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 14

**ตารางที่ 2.2 (ต่อ) บทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ
การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ**

หน่วยงาน/บุคคล	บทบาทและความรับผิดชอบ
สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูป รัฐวิสาหกิจและฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กรรมการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ	1. ควบคุมปฏิบัติงานตามแผนแปรรูปรัฐวิสาหกิจ 2. พิจารณารายละเอียดของแผนปฏิบัติการในการแปร รูปรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง
คณะกรรมการตี หนทวน อนุมติ และแก้ไขแผนแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เสนอ โดยคณะกรรมการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ	
นักลงทุน	เตรียมแผนการลงทุนในรัฐวิสาหกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือ ในโครงการใหม่ ๆ ในสาขาต่าง ๆ และเสนอแผนนี้ให้ กับรัฐวิสาหกิจ กระทรวงเจ้าสังกัด หรือคณะกรรมการ ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจพิจารณาตามความเหมาะสม

**2.6.2 วัตถุประสงค์ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสาขาพลังงาน และโครง
สร้างอุดสาหกรรมไฟฟ้าในอนาคต**

ในส่วนของการแปรรูปกิจการไฟฟ้า แผนแม่บทฯ มีวัตถุประสงค์และแนวทางดังนี้
วัตถุประสงค์การแปรรูปรัฐวิสาหกิจสาขาพลังงาน¹⁴

1. เพิ่มการแข่งขันในกิจการพลังงาน ทำให้กิจการพลังงานมีประสิทธิภาพเพิ่ม
ขึ้น และผู้บริโภคที่มีพลังงานใช้อย่างเพียงพอในราคานี้เหมาะสม
2. ลดภาระการลงทุนของรัฐบาลและลดภาระหนี้สินของรัฐบาล
3. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทย เช่น ในกรณีของการ
ผู้ผลิตไฟฟ้าอิสระเอกชนรายย่อย ซึ่งใช้ระบบพลังงานความร้อนร่วม (Cogeneration) เป็นต้น
4. ผู้บริโภคได้รับบริการและคุณภาพไฟฟ้าที่ดีขึ้นในราคานี้ที่เป็นธรรมและ
ปลอดภัย
5. สนับสนุนการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในการพัฒนาสาขาพลังงานของ
ประเทศไทย
6. ช่วยพัฒนาตลาดทุน

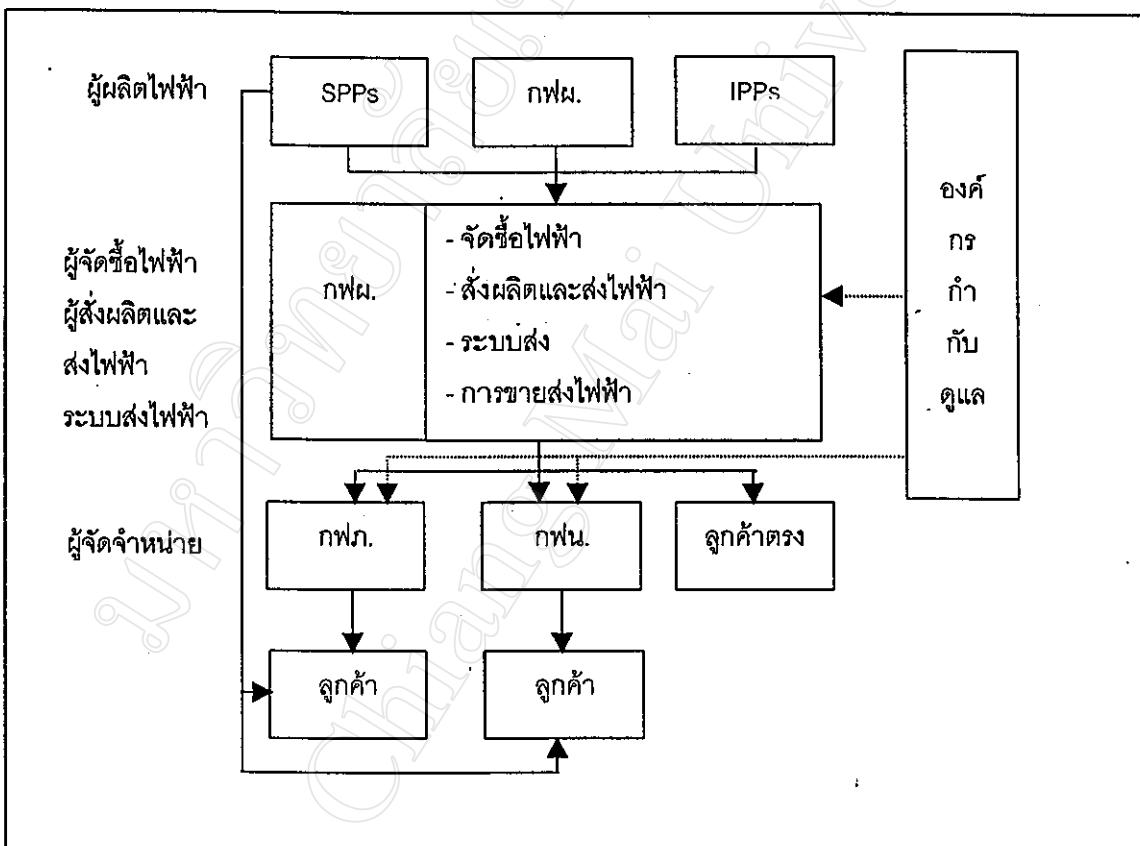
¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 57

โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าในอนาคต
โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าและขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างใน
อนาคตมีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 : กฟผ. คงสถานะของผู้ซื้อและผู้จัดหาพลังไฟฟ้าหลักของประเทศไทย

ระยะเวลา : ตั้งแต่พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2542 ได้รับการอนุมัติจากรัฐสภาจน
ถึงปี 2544

แผนภาพที่ 2.1
โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าในอนาคต – ขั้นที่ 1

ที่มา : แผนแม่บทการเปรรูปรัฐวิสาหกิจ สาขาพลังงาน

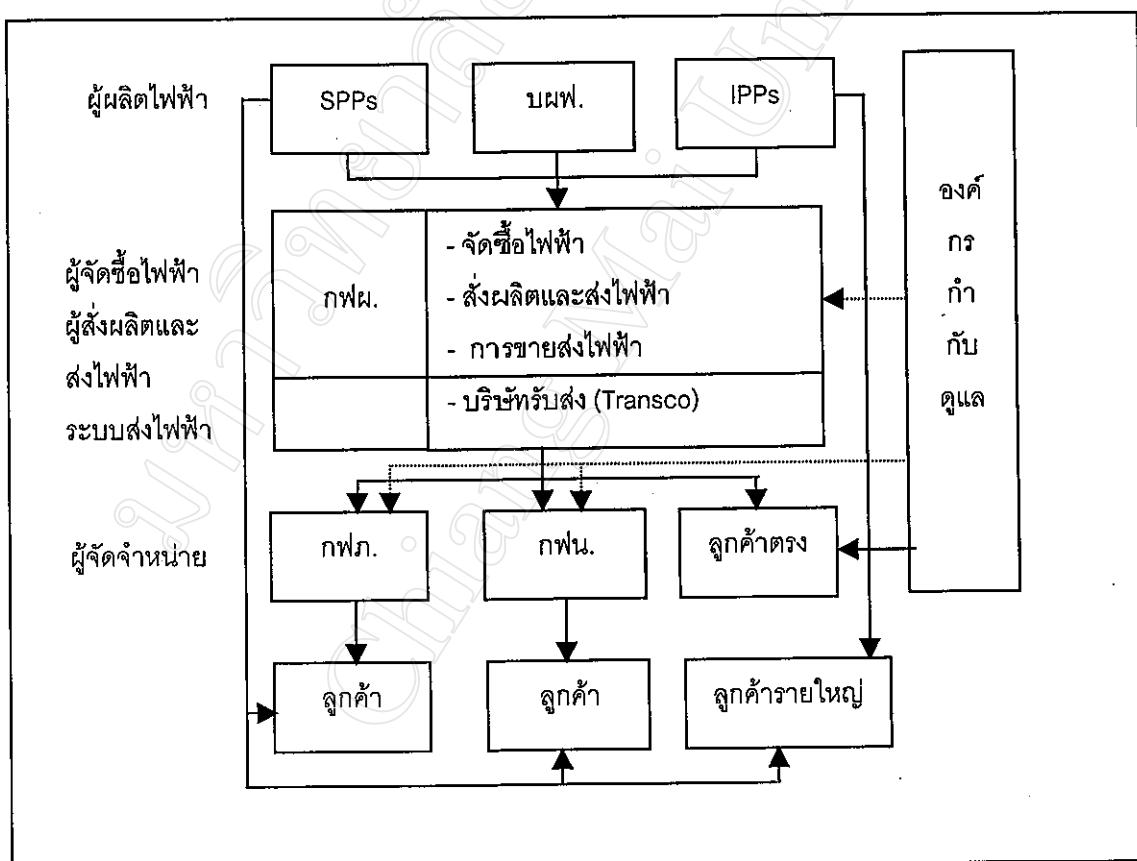
แปลงสภาพ กฟผ. เป็นบริษัท จำกัด โดยหน่วยธุรกิจแต่ละหน่วยของ กฟผ. จะดำเนิน
งานในลักษณะของศูนย์กำไร พร้อมทั้งเปรรูปโรงไฟฟ้าราชบุรีให้กับภาคเอกชน ทั้งนี้จะมีการจัดตั้ง

องค์กรกำกับดูแลเข้ามาดูแลเพื่อนำสืบเลี้ยงการดำเนินงานอย่างไม่เป็นธรรมของหน่วยธุรกิจระบบส่งต่อผู้ผลิตไฟฟ้า

ในขั้นตอนนี้ กฟผ. จะยังคงดำรงสถานะเป็นผู้ซื้อและผู้จัดหาไฟฟ้าหลักของประเทศไทย กฟน. และ กฟภ. ยังคงมีหน้าที่ในการจัดจำหน่ายไฟฟ้าให้กับประชาชน ภายใต้ความรับผิดชอบ เช่นเดิม (ยกเว้น ในกรณีที่ผู้ใช้ไฟฟ้าขอซื้อไฟฟ้าโดยตรงจากผู้ผลิตไฟฟ้าอิสระเอกชนรายย่อย)

ขั้นที่ 2 : บริษัท กฟผ. ยังคงสถานะศูนย์กลางในการซื้อไฟฟ้า แต่เปิดโอกาสให้บุคคลที่สามสามารถเข้าสู่ระบบส่งหรือระบบจำหน่ายได้
ระยะเวลา : ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 – 2546

แผนภาพที่ 2.2 โครงสร้างอุดหนากรรรมไฟฟ้าในอนาคต – ขั้นที่ 2

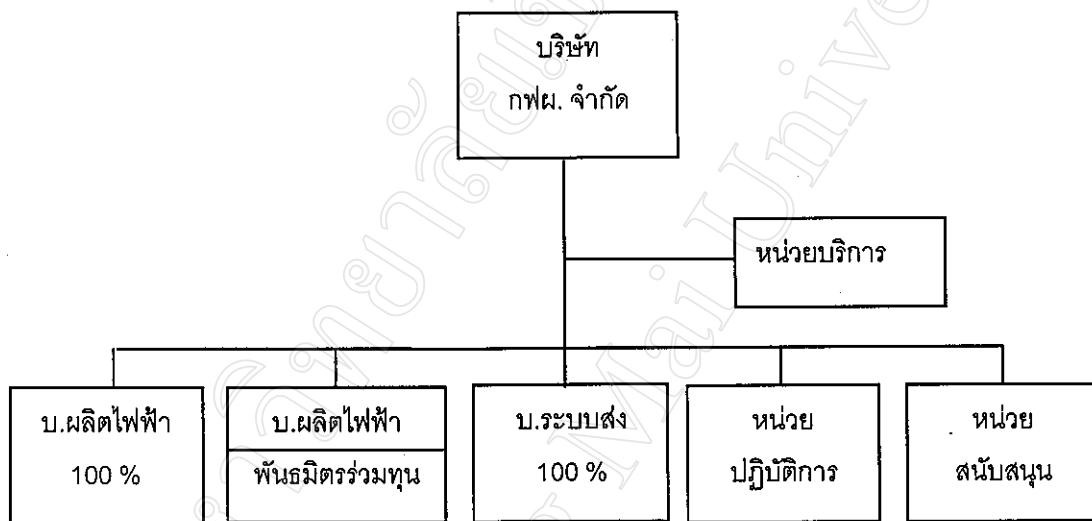

ที่มา : แผนแม่บทการปรับรูปธุรกิจ สาขาพลังงาน
 หมายเหตุ บพฟ. หมายถึง บริษัทผลิตไฟฟ้า

บริษัท กฟผ. ยังคงดำรงสถานะศูนย์กลางในการซื้อไฟฟ้า โดยจะมีการแปรสภาพหน่วยธุรกิจระบบส่งและหน่วยธุรกิจอื่น ๆ เป็นบริษัทลูกภายใต้บริษัท กฟผ. ซึ่งจะมีสถานะเป็นบริษัทร่วมทุน (Holding Company) นอกจากนี้ จะเปิดโอกาสให้บุคคลที่สามารถเข้าสู่ระบบส่งไฟฟ้าได้ ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตไฟฟ้าสามารถขายไฟฟ้าโดยตรงให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าโดยผ่านสายส่งของบริษัทระบบส่งและสายจำหน่ายไฟฟ้าของ กฟน. หรือ กฟภ.

โครงสร้างบริษัท กฟผ. ในขั้นที่ 2 แสดงดังแผนภาพที่ 2.3

แผนภาพที่ 2.3
โครงสร้าง กฟผ. ในอนาคต – ขั้นที่ 2

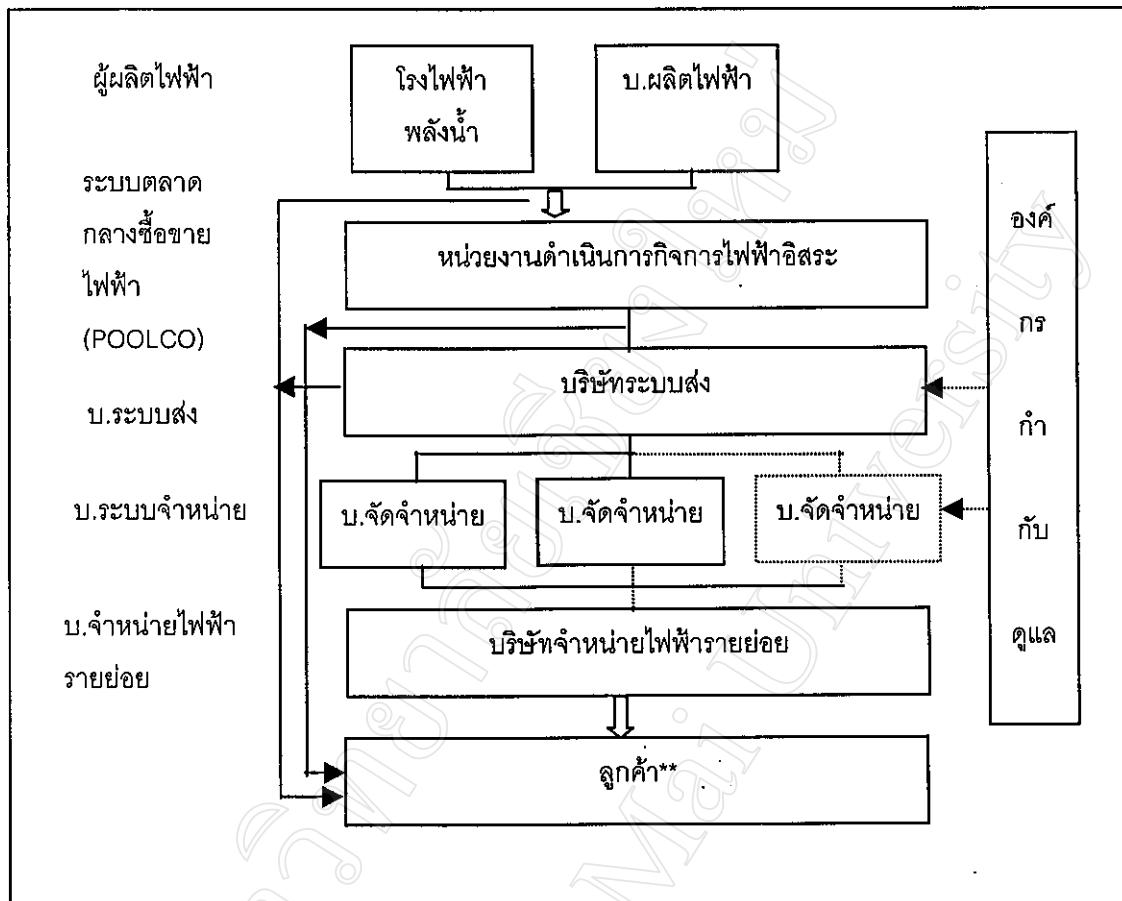
ที่มา : แผนแม่บทการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ สาขาพลังงาน

- หน่วยธุรกิจทั้งหมดจะถูกแปรสภาพเป็นบริษัท โดย กฟผ. ถือหุ้น 100 %
- เพิ่มการลงทุนของภาคเอกชนในโรงไฟฟ้าใหม่

ขั้นที่ 3 : การแข่งขันอย่างเสรีในการขายส่งไฟฟ้า (Power Pool) และการเปิดให้มีการแข่งขันในระดับลูกค้ารายย่อย (Retail Competition)

ระยะเวลา : ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

แผนภาพที่ 2.4
โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าในอนาคต – ขั้นที่ 3

ที่มา : แผนแม่บทการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ สาขาพลังงาน

หมายเหตุ

* จะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อกำหนดจำนวนบริษัทจัดจำหน่าย(DISCOs) ที่เหมาะสม

** ผู้บริโภคที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้ามากในระดับหนึ่งจะสามารถซื้อไฟฟ้าได้โดยตรงจากบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้า (GENCOs) หรือจากระบบไฟฟ้าส่วนกลาง (Power Pool) ทั้งนี้ หน่วยงานกำกับดูแลจะเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดคุณสมบัติของผู้บริโภคดังกล่าว

โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าในระยะยาวของประเทศไทย จะเป็นโครงสร้างที่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวเป็นโครงสร้างที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โครงสร้างที่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันจะสร้างการแข่งขันในระดับของ

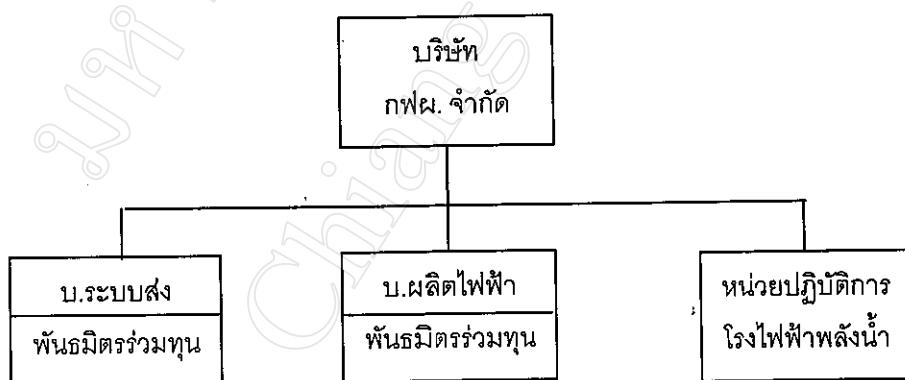
ผู้ผลิตไฟฟ้า (Generating Companies – GENCOs) ทั้งในແບ່ງຂອງການແຂ່ງຂັນໃນກາງຂາຍໄຟຟ້າຜ່ານ ຮະບົບຕາດກລາງຫຼືຂໍ້ຂາຍໄຟຟ້າ (Power Pool) ແລະ ໃນແບ່ງຂອງກາງຂາຍຕຽງໃຫ້ກັບລູກຄ້າຮາຍໃໝ່

ກາຍໄດ້ຮັບນີ້ ນໍາວຍງານດໍາເນີນກິຈການໄຟຟ້າອີສະວະ (Independent System Operator – ISO) ທ່ານ້າທີ່ເສມືອນຕາດຫຼືຂໍ້ຂາຍໄຟຟ້າ ໂດຍມີກາງຈັດຕັ້ງຮະບົບຕາດກລາງຫຼືຂໍ້ຂາຍໄຟຟ້າ (Power Pool) ທັນນີ້ຜູ້ດໍາເນີນງານຄວບຄຸມຮະບົບອີສະວະຈະໄມ່ມີໜ່າຍຜົດໄຟຟ້າເປັນຂອງຕ້າງເອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນອີສະວະໃນການດໍາເນີນງານ ບຣີ່ຊ໌ຮະບົບສົ່ງ (Transmission Company – TRANSCO) ຈະເປັນບຣີ່ຊ໌ອີສະວະທີ່ແຍກຈາກຜູ້ດໍາເນີນງານຄວບຄຸມຮະບົບອີສະວະ ອົງກົງກຳກັບດູແລຂອງປະເທດຈະເປັນຜູ້ກຳກັບດູແລບຣີ່ຊ໌ຮະບົບສົ່ງ ເພື່ອສ້າງຄວາມມັນໃຈວ່າບຸຄຄລືທີ່ສາມສາມາດຮັ້າສູງຮະບົບໄຟຟ້າຂອງປະເທດໄດ້ໃນວາກາທີ່ເໝາະສົມ

ບຣີ່ຊ໌ຮະບົບຈໍານ່າຍ (Distribution Companies – DISCOs) ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜົດຂອບໃນຮະບົບຈໍານ່າຍໄຟຟ້າກາຍໃນເຂົ້າທີ່ຄວາມຮັບຜົດຂອບຂອງຕົນເອງ ທັນນີ້ ເນື່ອຈາກລັກຜະນະຂອງບຣີ່ຊ໌ຮະບົບຈໍານ່າຍຈະເປັນຮະບົບຜູກຂາດ ອົງກົງກຳກັບດູແລຈະເຂົ້າມາດູແລໃນດ້ານໜັກເກມທີ່ແລະຮະດັບຮາຄາໃນການເຂົ້າສູງຮະບົບຈໍານ່າຍໄຟຟ້າ ໃນການຈໍານ່າຍໄຟຟ້າໃຫ້ກັບລູກຄ້າຮາຍຍ່ອຍນັ້ນ ອາຈະເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຣີ່ຊ໌ຮະບົບຈໍານ່າຍ (DISCOs) ອົງກົງບຣີ່ຊ໌ຈໍານ່າຍໄຟຟ້າຮາຍຍ່ອຍອີສະວະອື່ນ ຖໍ່ໄດ້

ໂຄງສ້າງບຣີ່ຊ໌ ກົມ. ໃນຂັ້ນທີ່ 3 ແສດງດັ່ງແຜນກາພທີ່ 2.5

ແຜນກາພທີ່ 2.5 ໂຄງສ້າງ ກົມ. ໃນອນາຄຕ – ຫັ້ນທີ່ 3

- ບຣີ່ຊ໌ຮະບົບສົ່ງ (TRANSCO) ຈະອູ້ໃນຂັ້ນຕອນແປຮຽບເປັນເອກຊານເຕີມຕ້ວ
 - ບຣີ່ຊ໌ຜົດໄຟຟ້າ ຈະອູ້ໃນຂັ້ນຕອນແປຮຽບເປັນເອກຊານເຕີມຕ້ວ
- ທີມາ : ແຜນແມ່ນທກາຮແປຮຽບຮູ້ສົງສາທິກິດ ສາຂາພລັງງານ

หมายเหตุ : ในขั้นที่ 3 นั้น ทาง Arthur Anderson ได้เคยเสนอให้โรงไฟฟ้าพลังน้ำและหน่วยปฏิบัติการอื่น ๆ ยังคงอยู่เป็นบริษัทลูกภายใต้บริษัท กฟผ. แต่อย่างไรก็ตาม ข้อสรุปสำหรับโรงไฟฟ้าพลังน้ำยังต้องมีการศึกษาต่อไป

ประเด็นสำคัญสำหรับสาขาไฟฟ้า

ประเด็นสำคัญในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าไปสู่โครงสร้างที่เปิดให้มีการแข่งขันระหว่างภาคเอกชนมี 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การปรับโครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม นี้ปัจจัยขึ้นอยู่กับการมีหน่วยงานกลางเป็นผู้ดูแลและประสานงาน และความชัดเจนระหว่างการทำหนدنโยบายและการกำกับดูแล ซึ่งในขณะนี้ สพช. อยู่ระหว่างจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลสาขาพลังงานขึ้น

สพช. จะรับผิดชอบในการปรับโครงสร้างสาขาพลังงานต่อไป อย่างไรก็ตามในการดำเนินการดังกล่าว สพช. จะประสานงานกับคณะกรรมการปฏิรูปธุรกิจ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. อัตราค่าไฟฟ้าในตลาดแข่งขันเสรี

ในปัจจุบันอัตราค่าไฟฟ้าขายส่งที่ กฟผ. ขายให้กับ กฟน. มีอัตราสูงกว่าราคากลาง ขายให้กับ กฟภ. (เก็บเงินเพิ่มสำหรับค่าไฟฟ้าของ กฟน. ในขณะที่ให้เงินชดเชยในส่วนของค่าไฟฟ้าของ กฟภ.) เพื่อให้ กฟภ. สามารถขายไฟฟ้าให้กับลูกค้าได้ในอัตราเดียวกับ กฟน.

ดังนั้น ในการที่จะรักษาอัตราค่าไฟฟ้าของประเทศไทยให้อยู่ในระดับเดียวกันในตลาดแข่งขันเสรี มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาแนวทางในการกำหนดเงินชดเชยขึ้นมา เพื่อเป็นการสนับสนุนการแข่งขันอย่างเสมอภาคสำหรับผู้แข่งขันในตลาดที่มีความแตกต่างกัน

3. สัญญาซื้อขายไฟฟ้าในตลาดแข่งขันเสรี

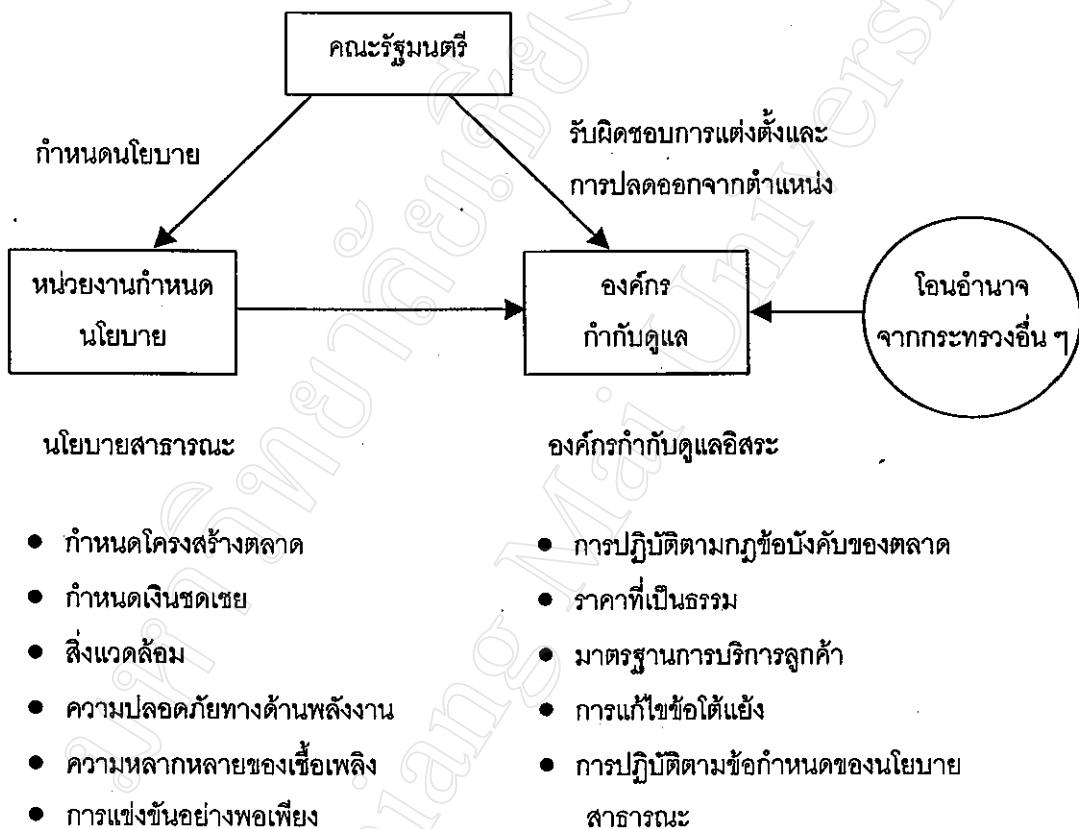
สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ ณ ปัจจุบัน อยู่บนพื้นฐานที่ กฟผ. เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการซื้อและจัดหาไฟฟ้า เมื่อโครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้า พัฒนาไปสู่โครงสร้างที่เปิดให้มีการแข่งขันอย่างเสรีทั้งในส่วนของการผลิตไฟฟ้าและการจำหน่ายไฟฟ้ารายย่อย จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ซึ่งการปรับเปลี่ยนจะอยู่บนพื้นฐานที่เป็นที่ตกลงกันของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย

ในการปฏิรูปโครงสร้างสาขาพลังงานนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนครอบการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ และมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานเพื่อสร้างความเสมอภาคในการแข่ง

การแข่งขัน ระหว่างรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชน โดยจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลอิสระแยกออกจาก
จาก สพช. เพื่อเข้ามารับผิดชอบในเรื่องของการกำกับดูแลในสาขาไฟฟ้าและก๊าซ

โครงสร้างหน่วยงานกำกับดูแล

แผนภาพที่ 2.6 โครงสร้างหน่วยงานกำกับดูแลในอนาคต

ที่มา : แผนแม่บทการปรับรัฐวิสาหกิจ· สาขาดังงาน

ในการปรับโครงสร้างอุดสาหกรรมพลังงานให้ไปสู่โครงสร้างที่มีการแข่งขันเสรีในอนาคต
นั้น สพช. และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องจะต้องทำการศึกษาถึงแผนงานและระยะเวลาในการปรับตัว
เพื่อไปสู่โครงสร้างดังกล่าว แผนงานและระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

การปฏิรูปโครงสร้างอุดสาหกรรม

- ศึกษาไฟฟ้า
- ศึกษาเพื่อกำหนดโครงสร้างอุดสาหกรรมที่มีการแข่งขันภายในปี 2542
- จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อใช้ในการดำเนินงานในเรื่องของการปรับโครงสร้างอุดสาหกรรมภายในสิ้นปี 2543
- กำหนดแนวทางในการให้บุคคลที่สามเข้าสู่ระบบไฟฟ้าภายในปี 2544
- เริ่มนิยามให้บุคคลที่สามเข้าสู่ระบบไฟฟ้าภายในปี 2545
- เปิดให้มีการแข่งขันเสรีในการซื้อไฟฟ้าในระบบส่งภายในปี 2546
- จัดตั้งศูนย์กลางในการซื้อไฟฟ้าระบบส่ง (Power Pool) ภายในปี 2546
- จัดตั้งผู้ดำเนินงานควบคุมระบบอิสระภายในปี 2546
- เปิดให้มีการแข่งขันเสรีในระบบจำหน่ายไฟฟ้าตั้งแต่ปี 2546

การปฏิรูปงานทางด้านกฎหมายและงานกำกับดูแล

เสนอกฎหมายต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุมัติกฎหมาย การจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลสำหรับสาขาพลังงาน ภายในปี 2542

เสนอกฎหมายต่อรัฐสภาเพื่อขออนุมัติกฎหมายในการปรับปรุงโครงสร้างอุดสาหกรรม ภายในปี 2543

จัดเตรียมแผนงานในการดำเนินงานเพื่อจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลในช่วงครึ่งปีหลังของ ปี 2542 ถึงปี 2543

2.7 ความเห็นและท่าทีของสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ กฟผ. (สพร.กฟผ.)

สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (สพร.กฟผ.) ซึ่งเป็น องค์การแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตาม พรบ.รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งถือเป็นองค์กรตัวแทนตามกฎหมาย ของผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. แม้จะไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในรายละเอียดของโครงสร้างองค์กร กฟผ. ภายหลังการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล แต่ สพร.กฟผ. ได้ประกาศจุดยืนอย่างชัดเจนต่อ การเปลี่ยนแปลง กฟผ. คือ การเปลี่ยนเป็นสิ่งจำเป็น สพร.กฟผ. ไม่ได้คัดค้านการเปลี่ยน ยกเว้นการ ขยายโรงไฟฟ้า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้ จะต้องมีการหารือและทำความเข้าใจให้เป็นที่ยอมรับของฝ่าย บริหารและพนักงาน กฟผ. ก่อน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศไทย ประชาชน และ กฟผ. รวม

กัน ทั้งนี้การเคลื่อนไหวของ สพร.กฟผ. ได้ดำเนินการตามแนวทางนี้มาโดยตลอด ซึ่งการเคลื่อนไหวของ สพร.กฟผ. ในประเด็นการแปรรูป กฟผ. ที่ผ่านมา มีดังนี้

2.7.1 การเคลื่อนไหวคัดค้านการขายโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ครั้งที่ 1¹⁵ (พฤษภาคม 2540) สงผลให้มีการทำบันทึกข้อตกลงระหว่างรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งกำกับดูแล กฟผ. ในขณะนั้น กับผู้แทน สพร.กฟผ. เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2540 ให้ฝ่ายบริหาร กฟผ. ยุติการดำเนินการใด ๆ ในด้านการแปรรูปโดยวิธีการขายโรงไฟฟ้า เมือง และโครงการก่อสร้าง รวมถึง หน่วยงานอื่น ๆ ของ กฟผ. ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนให้จัดตั้งคณะกรรมการคนละหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล และผู้แทน สพร.กฟผ. ฝ่ายละเท่า ๆ กัน เพื่อศึกษาการแปรรูปโดยวิธีอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี รวมทั้งให้ กฟผ. สามารถสร้างหรือขยายกำลังผลิตโดยการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ ๆ เพิ่มเติมได้โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี

ผลจากข้อตกลงในครั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 211/2540 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2540 แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากฝ่ายรัฐบาล ผู้บริหาร กฟผ. และผู้แทน สพร.กฟผ. รวมเป็นคณะกรรมการ และในคราวประชุมร่วมกันครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2540 ที่ประชุมมอบหมายให้ ฝ่ายบริหาร กฟผ. และ สพร.กฟผ. หารือร่วมกันเป็นการภายในก่อน แล้วจึงเสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณา ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเมื่อเดือนพฤษภาคม 2540 กฟผ. จึงกำหนดสืบ ขอกองสภาพคณะกรรมการชุดนี้ แต่ไม่ได้รับคำตอบจากรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล กฟผ. การดำเนินการของคณะกรรมการชุดนี้จึงยุติลงไปโดยปริยาย¹⁶

2.7.2 การเคลื่อนไหวคัดค้านการขายโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ครั้งที่ 2 (เมษายน 2541) ซึ่งนำไปสู่การลงนามในข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล กฟผ. ผู้อำนวยการ กฟผ. และผู้แทน สพร.กฟผ. ว่า สพร.กฟผ. ไม่คัดค้านการแปรรูป ยกเว้น การขายโรงไฟฟ้า เช่น Power Gen II ของ กฟผ. การแปรรูปใด ๆ จะต้องมีการหารือทำความเข้าใจให้เป็นที่ยอมรับของฝ่ายบริหารและพนักงาน กฟผ. ก่อน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศไทย ประชาชน และ กฟผ. รวมกัน ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมฝ่ายบริหารและ สพร.กฟผ. ขึ้น เพื่อพิจารณารายละเอียดการแปรรูป กฟผ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมได้ประชุมหารือร่วมกันมาเป็น

¹⁵ สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, เอกสารประกอบการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2541, 27 พฤศจิกายน 2542, หน้า 12

¹⁶ สำนักงานแผนกวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, สรุปผลการดำเนินงานเรื่อง การแปรรูป การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, พฤษภาคม 2542 หน้า 7

ลำดับ โดยผลการประชุมครั้งที่ 2/2541 เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2541 ที่ประชุมได้พิจารณาแนวทางการปรับปรุง กฟผ. ตามที่ Anderson Consulting ได้ปรับปรุงแก้ไขร่วมกันไป ผลการประชุมที่ประชุมรับทราบให้มีการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาทางการเงินของ กฟผ. โดยรวมทุนจากโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมราชบูรีตามที่ฝ่ายบริหารเสนอ¹⁷

2.7.3 การเคลื่อนไหวคัดค้านโรงไฟฟ้าราชบูรี¹⁸

ได้มีการชุมนุมคัดค้านการขยายโรงไฟฟ้าราชบูรี 1 ครั้ง (เมษายน – พฤษภาคม 2542) สงสัยให้มีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมระหว่างผู้ว่าการ กฟผ. และ สพร.กฟผ. ให้มีการทำประชามติในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. ก่อน ซึ่งต่อมาได้มีการยกเลิกการทำประชามติ โดยฝ่ายบริหาร กฟผ.

จัดสัมมนาในประเด็นการขยายโรงไฟฟ้าราชบูรี ที่ กฟผ. 1 ครั้ง กรุงเทพฯ 1 ครั้ง และที่ จ.ราชบูรี 1 ครั้ง

2.7.4 การเคลื่อนไหวคัดค้าน พรบ. ทุนรัฐวิสาหกิจ¹⁹

สพร.กฟผ. ได้จัดสัมมนาผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. ทั่วประเทศ โดยให้ความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงปลายปี 2541 ถึงต้นปี 2542 จำนวนทั้งสิ้น 8 ครั้ง และยังเข้าร่วม กิจกรรมกับแนวร่วมรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ที่มีกิจกรรมคัดค้าน พรบ.ทุนรัฐวิสาหกิจด้วย

จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้นำแรงงานของ กฟผ. แม้จะมีได้นำเสนอรูปแบบการปรับปรุงที่เด่นชัด ครอบคลุมตามแนวทางของกลุ่มแก่ทิศทางการเคลื่อนไหวและกดดันของ สพร.กฟผ. นั้นมี ทิศทางที่ชัดเจน การกำหนดทำท่าทีไว้ก่อน ๆ ไม่เจาะลึกลงไปในรายละเอียดมีทั้งผลบวกและผลลบ ต่อการปรับปรุง กฟผ. ซึ่งจะได้วิเคราะห์ในบทต่อ ๆ ไป

¹⁷ เรื่องเดียวกัน

¹⁸ สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, เอกสารประกอบการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2541, หน้า 17-18.

¹⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 18-19.